

LANDBRUGSRAADET

Folketingets Sundhedsudvalg
Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

23. maj 2006
GK/POL
Tlf 33 39 40 00
Fax 33 39 41 41

Vedr. Liberalisering af veterinærmedicin

På vegne af Landbrugsraadet vil jeg gerne gøre rede for vores holdning til den igangværende drøftelse af en liberalisering af priser og distribution af veterinærmedicin samt redegøre for nogle faktuelle forhold i relation til den igangværende debat.

Fri prisdannelse

Veterinærmedicin er i dag underlagt offentligt fastsatte avancer i detailledet. Da landbruget er underlagt almindelige konkurrencemæssige vilkår i alle andre henseender, herunder ikke mindst en hård international konkurrence på salg af produkter, bør der også principielt være fri konkurrence på alle indkøbte varer. Derfor kan vi fuldt ud tilslutte os forslaget om fri prisdannelse på veterinærmedicin, som samtidig giver flere andre fordele, jf. nedenfor.

Vi står i den sammenhæng ganske uforstående overfor, at bl.a. Dyrlægeforeningen ser en sammenhæng mellem bevarelsen af et monopol på handel med veterinærmedicin og sundheden for dyr og mennesker.

Sikkerhed i ordination og distribution

Det er dyrlægerne, som udskriver al den medicin, der bruges, og det er helt afgørende, at dyrlægen fortsat har denne opgave, og at han tager det ansvar, som følger heraf. Alt andet er uacceptabelt. Salget af ormemedler steg på et tidspunkt kraftigt. Årsagen hertil var, at præparaterne ikke var underlagt receptpligt, og ikke som hævdet af nogle, at distributionen var fri. Da ormemedler blev receptpligtige, faldt forbruget straks.

Det er endvidere helt afgørende for os, at anvendelse og distribution af medicin foregår med høj sikkerhed. Det kræver, at dyrlægerne, som er de eneste ansvarlige for ordinerings af medi-

cin, ikke har økonomiske interesser i omsætningen. Derfor må dyrlægen på ingen måde være involveret i distributionen, hverken i grossist eller detaileddet.

Som følge af fastprissystemet har der i tidens løb været gjort forskellige - desværre vellykkede - forsøg på at omgå reglerne om uafhængighed mellem de involverede i distributionen. Fri prisdannelse vil være den bedste løsning til sikring af, at det ikke sker. En fri prisdannelse vil medføre, at priskonkurrencen rettes mod at holde forbrugerprisen så lav som muligt, og ikke som i dag mod at skaffe diverse rabatter til de forskellige led i distributionskæden.

Det er naturligvis også helt afgørende for landbruget, at der er en stor forsyningssikkerhed ud til landmanden. Allerede på nuværende tidspunkt foregår hovedparten af distributionen via nogle få store apoteker. Dette har været tilfældet i adskillige år, og erfaringen viser, at denne distributionsform er effektiv. Der er derfor ikke længere behov for leveringspligt af veterinærmedicin for alle apoteker.

I debatten har spørgsmålet om en kobling mellem distributionen og landbrugets egne virksomheder været fremhævet. Der er i princippet ikke noget problem heri, da landbrugets virksomheder også er uafhængige af dyrlægenes ordinerings. Men for at undgå enhver tvivl eller mistænkeliggørelse, har vi et klart ønske om, at distribution og salg kun foregår fra virksomheder (veterinærapoteker), som ikke handler med andre produkter til landmanden. Det gælder både i forhold til ejerskab og direkte salg.

Medicinanvendelse - forbrug

Debatten har fokuseret meget på forbruget af medicin. I den forbindelse vil jeg godt henlede opmærksomheden på nogle faktuelle forhold.

Udviklingen i forbruget har varieret meget igennem årene. Ifølge opgørelserne fra Danmap/Vetstat (Danmarks Fødevareforskning m.fl.) toppede forbruget i 1994 med et forbrug på 206 tons antibiotika (inkl. vækstfremmere) og var i 2005 på 114 tons. Ind imellem nåede forbruget et lavpunkt i 1999, hvor der blev anvendt 74 tons. Stigningen i forbruget siden 1999 har i høj grad sammenhæng til et øget sygdomspres fra især svinesygdommene PMWS og PRRS. I løbet af 2005 stagnerede forbrugsudviklingen, og i de sidste måneder af året var der et decideret fald. Dette fald er fortsat i 2006, hvor opgørelsen for de to første måneder viser et fald på 3,1 pct. i forhold til de samme måneder i 2005. I vurderingen af udviklingen er det endvidere vigtigt at være opmærksom på, at den samlede produktion af svin i perioden fra 1999 til 2006 er steget med ca. 14 pct.

Hvis forbruget i Danmark skal sammenlignes med andre lande, er det vigtigt, at der sammenlignes med lande med samme forholdsmæssige produktion af svin, da oplysningerne fra andre lande ikke er opdelt på dyrearter ligesom i Danmark. Det vil sige lande som UK, USA og Holland, hvor medicinforbruget pr. svin er 3-5 gange højere end i Danmark (Danish Meat Association på baggrund af internationale statistikker). En sammenligning med lande som Sverige og New Zealand er ikke meningsfuld, da bestanden af kvæg og får i disse lande er forholdsmæssig større.

Endelig skal det understreges, at medicinforbruget i Danmark overhovedet ikke fører til rester af medicin i produkterne til konsum. Fødevarestyrelsen undersøger hvert år ca. 23.000 slagtesvin for antibiotikarester. I de seneste ti år har der kun været 1-3 positive tilfælde pr. år, og i 2005 var der 0 positive.

Sammenhæng mellem prisdannelse og forbrug

I den offentlige debat har der været fokuseret meget på sammenhængen mellem forbrug og pris. Det er igen helt grundlæggende, at det alene er dyrlægerne, som har retten til at udskrive medicin, og at det skal ske på et fagligt grundlag. Det ansvar må og skal dyrlægerne leve op til.

Dertil kommer, at al medicinforbrug til myndighederne (Vetstat) indberettes af apotek og dyrlæge. Dette giver mulighed for en effektiv opfølgning, hvis nogle dyrlæger har en uheldig udvikling i deres ordination. Den seneste debat om en omfattende ordination hos 18 dyrlæger illustrerer, at myndighederne kan identificere dyrlæger med stor udskrivning og derved aktivt undersøge, om der er problemer med grundlaget for udskrivningen af medicinen.

Som nævnt i foregående afsnit har der igennem de seneste mange år været store udsving i medicinforbruget, og ingen af disse store udsving har kunnet forklares med ændringer i priserne på medicinen. De er alle relateret til andre hændelser som ophør med brug af vækstfremmere, særlige sygdomsproblemer samt for ormemedlernes vedkommende manglende receptpligt.

Når der reelt ikke er en sammenhæng mellem medicinforbrug og pris på medicin, er det, fordi medicin benyttes i situationer, hvor det er meget påkrævet af hensyn til dyrenes sundhed og velfærd. De økonomiske konsekvenser af, at undlade behandling vil være så omfattende, at de ikke påvirkes af de i den sammenhæng relativt beskedne ændringer i prisen på veterinærmedicin.

Det forekommer meget uhensigtsmæssigt at søge at regulere et område ved at bevare en monopoldannelse. Udviklingen viser, at fokus på problemområder i rådgivningen samt overvågningen af dyrlægenes ordinationsmønster er den rette vej til at optimere anvendelse af medicin, så der tages hensyn til både dyrevelfærden og evt. afledte humane aspekter.

Derfor vil en liberalisering af prisdannelsen på medicin ikke have nogen konsekvenser for fødevarsikkerheden, og Danmark vil kunne opretholde den internationale førerposition med en husdyr- og fødevareproduktion, der sender sikre fødevarer til forbrugerne.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gert Karkov', written in a cursive style.

Gert Karkov